

Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet
Odsjek za klasičnu filologiju

FIRENCA I RIMINI
Seminarski rad za terensku nastavu

MANUELA MARKOVIĆ
Mentor: Ninoslav Zubović

Zagreb, rujan 2017.

SADRŽAJ

1. Firenca	
a. Uvod	2
b. Kratak povijesni pregled	3
c. Znamenitosti	4
2. Rimini	
a. Uvod	5
b. Kratak povijesni pregled	5
c. Znamenitosti	6
3. Bibliografija	8

FIRENCA

Uvod

Firenca je glavni grad pokrajine Toskane u Italiji te leži na rijeci Arno. Smještena je gotovo u središtu sjevernog dijela Apeninskog poluotoka, između Jadranskog i Tirenskog mora. Firenca je grad s bogatom poviješću, poznat i kao rodno mjesto talijanske renesanse. Nazivana je Atenom srednjeg vijeka, jer je u to doba bila jedan od najbogatijih gradova u Europi, kao i ekonomsko te trgovačko središte.

Firentinski je dijalekt temelj standardnog talijanskog jezika, upravo zahvaljujući brojnim svjetski poznatim književnicima koji su njime pisali, poput Dantea, Boccaccia i Petrarce. Povijesna jezgra Firence nalazi se i na UNESCO-vu popisu Zaštićene svjetske baštine, a diljem grada pronalazimo mnoge spomenike, muzeje i umjetničke galerije. Osim kulturnog, Firenca je jedno od najvećih modnih i turističkih središta Italije.

Primavera, Botticelli

Kratak povijesni pregled

Prvotno nazvana Fluentia, zbog položaja između dviju rijeka, Firenca je 59. godine prije Krista osnovana kao vojnički kamp Cezarovih vojnika. Povoljan prometni smještaj uz Via Cassia, najvažniju cestu koja je vodila od Rima prema sjeveru, pridonio je ubrzanom rastu i razvoju grada, sada pod imenom Florentia. Grad je u nadolazećim stoljećima više puta osvajan te su njime vladali Ostrogoti, Bizant, Langobardi i Franci. Zlatno doba Firence počinje preseljenjem toskanskog markgrofa Huga iz Lucce u Firencu oko 1000. godine. Zatim, 1100. godine, Firenca postaje grad-država. Zahvaljujući proizvodnji vune i svile, ekonomski prosperira te je 1252. uvedena i nova novčana valuta – Florin.

Stoljeće potom, Firenca broji oko 80.000 stanovnika, broj koji je znatno smanjen epidemijom kuge. Firencom tada vlada obitelj Albizi, čiji rival, obitelj Medici, preuzima vlast nad gradom u 15.stoljeću. Medici su bili jedna od najmoćnijih i najbogatijih firentinskih obitelji, a moć im je osobito narasla kad su postali papinski bankari. Lorenzo de Medici, unuk Cosima, prvog firentinskog vladara, ostao je zapamćen u povijesti kao Lorenzo Veličanstveni. Titulu je zaslužio kao veliki mecena umjetnika, među kojima su bili da Vinci, Botticelli i Michelangelo.

Slijedio je kratak period u kojem je Firenca obnovila republikansku upravu, a obitelj Medici izgnana, no već 1537. godine Cosimo I de Medici postaje prvi firentinski vojvoda. Obitelj drži vlast u svojim rukama sve do aneksije Toskane Austrijskoj kruni 1737. godine.

Pod Austrijskom vlašću dolazi do brojnih previranja nad upravom Firence, sve dok 1859. godine grad nije postao dijelom Talijanskog kraljevstva. U razdoblju od 1860. do 1865. godine, Firenca postaje glavnim gradom kraljevstva, a Apeninski poluotok ujedinjen je prvi put nakon pada Rimskog carstva.

Znamenitosti

Stara gradska jezgra Firence okružena je kamenim zidinama sagrađenim u 14. stoljeću. U središtu starog grada, na Piazzzi della Signoria, nalazi se Neptunova fontana kipara Bartolomea Ammannatija iz 16. stoljeća. Neptunova fontana načinjena je na dijelu starog rimskog akvedukta, koji još uvijek funkcionira. Najpoznatija građevina u Firenci svakako je katedrala Santa Maria del Fiore, zvana Il Duomo. Njezinu prepoznatljivu kupolu, najveću kupolu od cigle na svijetu, sagradio je Filippo Brunelleschi. Vrijedno je spomenuti i gotičku Baziliku svetog Križa, u kojoj su pokopani Michelangelo, Machiavelli i Galileo Galilei, kao i Crkvu sv. Lovre (San Lorenzo), u kojoj se nalazi kapela i mauzolej obitelji Medici.

Prekoputa katedrale smještena je Krstionica sv. Ivana. Ta oktogonalna građevina nalazi se istovremeno na dva trga – Piazzzi del Duomo i Piazzzi San Giovanni. Na uglu Piazzze della Signoria, nedaleko od Neptunove fontane, nalazi se galerija Uffizi, dio istoimene palače. Ta je galerija jedna od najstarijih i najslavnijih muzeja umjetnosti na svijetu, a može se pohvaliti najboljom kolekcijom renesansnih djela. Utemeljila ju je posljednja nasljednica obitelji Medici, Anna Maria Luisa, te je javnosti, zajedno sa svim umjetničkim djelima u kolekciji obitelji, otvorena 1735. godine. Nad istim se trgom uzdiže i toranj srednjo-vjekovne gradske vijećnice (Palazzo Vecchio).

RIMINI

Uvod

Rimini je jedan od najvećih gradova na zapadnoj obali Jadranskog mora. Ovaj se grad nalazi na ušću rijeke Marecchije te je poznat kao mondano ljetovalište, a osim turizma u njemu su razvijene i prehrambena te tekstilna industrija (svila).

S obzirom na to da se nalazi u regiji Emilia-Romagna, može se reći da je Rimini smješten na prijelazu iz središnje u sjevernu Italiju (od Rima je udaljen 400, a od Bologne 120 kilometara). Još preciznije, grad je smješten na jugoistočnom kraju Padske doline, a desetak kilometara prema jugu počinje se uzdizati planiniski masiv Apenina.

Kratak povijesni pregled

Područje Riminija naseljavali su Etruščani sve do dolaska Keltskih plemena, koja su tim područjem vladala od 6. stoljeća prije Krista pa do prodora Umbra 283. prije Krista. Nešto kasnije, Rimljani na ušću rijeke Marecchia (tada Ariminus) osnivaju koloniju Ariminium. Ta je kolonija u rimsko doba bila krajnja postaja ceste Via Flaminia, koja je vodila od Rima, a završavala Augustovim slavolukom, koji još i danas stoji. Nalazila se i na raskršću drugih dviju cesta, Via Aemilia i Via Popilia, te je njezin položaj, uz poziciju na obali i pored plovne rijeke, bio pogodan za razvoj trgovine. Upravo se na forumu Riminija odigralo slavno Cezarovo obraćanje legijama nakon prelaska Rubikona. Ondje se nalaze i ostaci rimskog amfiteatra, kapaciteta 12.000 ljudi, kao i Tiberijeva mosta.

Rimini su tijekom stoljeća napadali i zauzimali brojni narodi, počevši od Ostrogota. Za trajanja Gotskog rata, Rimini je više puta mijenjao vladare. Bio je i pod

upravom Bizanskog carstva, a zatim i Langobarda u kratkom periodu od 728. do 735. godine. Kad su ga osvojili Franci, predali su ga papi, no kad je kasnije došlo do ratova između papa i talijanskih gradova, Rimini se borio na strani potonjih.

U srednjem je vijeku, od 1239. do 1528. godine, gradom vladala obitelj Malatesta. Razvijala se umjetnost, gradile se brojne crkve, a veoma je poznata i riminska škola slikarstva iz 14. stoljeća.

Nakon francuskog osvajanja, Rimini je 1797. godine postao dio Cisalpinske Republike, a nakon Napoleonova poraza postaje dijelom Kraljevine Italije.

Znamenitosti

Osim već spomenutih građevina: Tiberijeva mosta, Augustova slavloluka i amfiteatra, u ostavštinu iz rimskog doba ubraja se i Domus del Chirurgo. Taj se arheološki kompleks nalazi na trgu Ferrari, a otkriven je 1989. godine. Najpoznatiji njegov dio je „Kirurgova kuća“, sagrađena u drugoj polovici 2. stoljeća.

Srednjovjekovne palače i crkve u Riminiju uglavnom potječu iz 13. i 14. stoljeća. Ovamo ubrajamo Palazzo dell'Arengo i crkvu Sant'Agostino, ali i gotičku Katedralu (Tempio Malatestiano). Ona je izgrađena u 13. stoljeću, a u doba renesanse rekonstruirao ju je firentinski arhitekt Leon Battista Alberti. U katedrali se nalaze i poznate freske što ih je načinio Piero della Francesca.

Među najpoznatijim znamenitostima su i dvorac Sismondo, koji je 1427. dao sagraditi Sigismondo Pandolfo Malatesta, vladar Riminija, a u njegovoj je izgradnji, među ostalima, sudjelovao i Filippo Brunelleschi.

Centar grada

BIBLIOGRAFIJA

<https://en.wikipedia.org/wiki/Florence>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Tuscany>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Rimini>

https://en.wikipedia.org/wiki/Province_of_Rimini